

Introduktion

Martinus kosmologi - en optimistisk livssyn

» [Till snabbinfo](#)

KÄNN DIG SJÄLV

Så länge vårt eget liv är ett mysterium, förblir också världsgåtorna ett mysterium. Kosmologin - det vill säga en helhetsbeskrivning av tillvaron - handlar därför om oss själva. Den handlar om själva förutsättningarna för vår existens. Mottot för denna världsbild är: "Känn dig själv och du känner världen".

VÄRLDSALLTET ÄR ETT LEVANDE VÄSEN

En central tanke i Martinus syn på världsalltet är att det lever och tänker. Världsalltet är en organisk helhet bestående av samarbetande levande väsen. Tillsammans utgör alla levande väsen ett enda alltomfattande levande väsen. Genom religionerna har vi lärt känna detta alltomfattande levande väsen under namnet Gud. Hela tillvaron, allt liv, utgör en oskiljaktig enhet. Genom ett lagbundet samspel utvecklas gradvis förmågan att leva i fullkomlig harmoni med alla. Vi får kosmiskt medvetande. Vi blir "ett med livet". Vi uppfyller livslagen och älskar vår nästa som oss själva.

INGEN RELIGION, INGET MEDLEMSKAP

Martinus kosmologi är ingen religion. Man kan därför inte bli medlem i Martinus kosmologi. Kosmologin beskriver *hela* tillvaron och allt och alla är på förhand medlemmar av denna helhet. Martinus önskar inte samla en skara blint troende proselyter omkring sitt arbete. Han önskar inte att vi ska tro på vad han skriver. Tvärtom önskar han att vi utifrån våra personliga erfarenheter ska undersöka om det han skriver stämmer överens med verkligheten.

Martinus dikterar heller inte någon, utan påvisar hur livet självt inskriver en högre moral i våra hjärtan och hjärnor. I stället för en religion önskar Martinus skapa en andlig vetenskap. Den andliga vetenskapens uppgift är att genom analyser påvisa grundförutsättningarna för livets existens. Sanningen är universell eller kosmisk.

EN KOSMISK LIVSSYN

I sitt författarskap introducerar Martinus en ny livssyn, en kosmisk livssyn. Vårt nuvarande korta fysiska jordeliv sätts in i ett kosmiskt utvecklingsområde. Livet är evigt och för att förstå det måste det ses i ett oändlighetsperspektiv

FRÅN DJUR TILL MÄNNISKA

Utvecklingsmässigt sett är vi människor högt utvecklade djur. Detta har länge varit ett välkänt biologiskt faktum. Det nya i den av Martinus framlagda evolutionstanken är, att vi som individer *personligen* deltar i hela utvecklingsprocessen. Vi människor är övergångsväsen, delvis djur och delvis människor. Vi är sfinx-väsen. Våra själviska anlag härstammar från kampen om tillvaron i djurriket. Här var de en nödvändighet - en dygd. Men så är det inte idag. Idag hotar dessa medfödda djuriska anlag i verkligheten hela mänsklighetens existens. Under utvecklingens gång har själviskheten blivit till automatiska anlag, som - utan att vi alltid är riktigt medvetna om det - styr våra handlingar mot mål, som först och främst tar sikte på egna fördelar. I vår själ pågår det en kamp mellan vår forntida djuriska mentalitet och vår gryende mänskliga medvetenhet. Vår kosmiska bestämelse är, att bli medborgare i ett riktigt människorike, där osjälviskheten eller den absoluta nästakärleken är livets grundval.

VI SKAPAR SJÄLVA VÅRT ÖDE

Varför är människornas öden så olika? Varför finns det så mycket lidande? Varför finns det så mycket till synes oskyldigt lidande? Så länge vi är "evighetsblinda" ser vi inte de djupare liggande ödesorsakerna. Vi är inte medvetna om, att vårt nuvarande liv är ett led i en större plan, ja är en fortsättning av en evigt pågående utvecklingsprocess. Därför ser vi inte, att vårt nuvarande liv är en följd av vårt eget tanke- och handlingsätt, liksom vi inte heller ser, att våra tankar och handlingar idag skapar ett ödesmönster, som vi kommer att få uppleva i kommande framtida liv.

[Förklaring av huvudsymbolen](#)

[Martinus Institut](#)
[Världscentret i Danmark](#)

Martinus analyserar livets evighetsstruktur och påvisar, att döden inte existerar. Det vi ser av livet är redskap, organismer, och inte livet självt. Redskapen förnyas ständigt, de byggs up och bryts ned, men upphovet, livet självt, består evigt.

Förutom de fysiska redskapen har vi också andliga redskap. Vi lever i två världar, i en fysisk och en andlig, men är ännu bara medvetna i den ena, den fysiska. Därför är vårt öde ett mysterium. Enligt Martinus skapar vi emellertid själva vårt öda, som är bestämt av vad vi tänker och gör. Ödet, framtiden, ligger i våra egna händer, och i vårt inre finns slumrande krafter som väntar på att tas i bruk.

MENINGEN MED LIDANDET

Finns det någon mening med allt lidande i världen? Ja, enligt Martinus har lidandet en viktig mission. Det förvandlar oss och skapar efter hand anlag för medkänsla och humanitet. Lidandet är den ofrånkomliga konsekvensen av att praktisera djurrikets livslag: "Var och en är sig själv närmast". Lidandets väg leder slutligen fram till kosmiskt medvetande, till kärleksmedvetande. Att påföra sina medmänniskor lidande är uttryck för omedvetenhet om ödeslagen: "Som du sår skall du skörda". Vi vet inte vad vi gör, men då vi skördar vad vi sår, lär vi oss skilja mellan ont och gott. När vi kan det, gör vi uteslutande det goda.

FINNS DET NÅGON RÄTTVISA I TILLVARON?

Det är viktigt att hysa tillit till att tillvaron är rättvis. Samhällets lag- och rättsväsen utvecklar sig i riktning mot att garantera den enskilda människan rättvisa. Enligt Martinus garanterar *själva världsordningen*, tillvarons eviga lagar, att fullkomlig rättvisa råder i alla livets förhållanden och situationer. Då ingen kan uppleva annat än konsekvenserna av sina egna handlingar, kan ingen lida oförskyllt. Det är inte våra s k fiender som är den djupaste orsaken till våra lidanden. De är blott redskap för återverkningarna av våra egna tidigare - några gånger också i tidigare liv - utlösta handlingar. Det ondas rot finns i vårt eget inre. Människan är, säger Martinus, sin egen värsta, men okända fiende nummer ett. Då vi inte kan uppleva annat än det lidande vi har påfört andra, börjar vi här ana en högre rättvisa bakom allt.

MÄNSKLIGHETENS GEMENSAMMA FRAMTIDSMÅL

All utveckling sker på grundval av universella eller kosmiska lagar. Insikt i dessa kosmiska grundlagar gör det möjligt att förutse mänsklighetens gemensamma framtidsmål. Liksom dagar och nätter, sommar och vinter, regelbundet följer efter varandra, följer också mentalt ljus efter mentalt mörker, kärlek efter hat. Utvecklingens kosmiska mål på jorden är skapandet av ett globalt fredsrrike, "världens förenade stater". I sin kosmologi analyserar Martinus betingelserna för ett internationellt lag- och rättsväsens gradvisa utveckling.

Denna världsstat kan dock inte skapas genom något diktat, utan endast genom utveckling. Med sin kosmiska världsbild visar Martinus, underbyggd med kosmiska analyser, att nästakärlekens tillblivelse här på jorden är en ofrånkomlig konsekvens av en lagbunden världsordning. Nästakärleken är en harmonisk förening av intelligens och känsla, ett mentalt tillstånd, som är i fullkomlig harmoni med världsalltets grundton, som just är kärlek

Nästakärleken är därför inte bara en skön utopi, ett fata morgana, utan en vetenskaplig realitet. Detta faktum kommer slutligen att bringa vårt eget medvetande i fullkomlig harmoni med den absoluta verkligheten och förena oss med livet och Gudomen.

VEM ÄR MARTINUS?

Martinus är skaparen av sjubandsverket "Tredje Testamentet" eller "Livets Bog". Som supplement till detta huvudverk har han skrivit "Den Eviga Världsbilden I-IV", där han med hjälp av vackra färglagda symbolteckningar och förklarande texter åskådliggör kosmologins huvudprinciper. Som introduktion till huvudverket är boken "Logik" skriven, förutom ytterligare ca trettio mindre skrifter, där olika ämnen inom kosmologin behandlas.

Martinus föddes i den lilla nordjylländska stationsbyn Sindal år 1890 och blev över 90 år gammal. Den utlösande faktorn för Martinus författarskap var upplevelsen av en djupgående mental förändring, som ägde rum i mars månad år 1921. Denna mycket speciella begivenhet, som Martinus själv kallar "den stora födelsen", kommenteras på följande sätt av författaren själv i förordet till huvudverket:

"Det kosmiska elddop jag genomgått och vars närmare analys jag inte här skall gå in på hade alltså kvarlämnat det resultatet, att hos mig uppstått helt nya

fattningsgåvor eller egenskaper, som satte mig i stånd att
- icke glimtvis utan i *ett permanent, vaket
dagsmedvetande* - skåda alla bakom den fysiska världen
existerande, *bärande, andliga krafter, osynliga orsaker,
eviga världslagar, grundenergier och grundprinciper.*
Tillvarons mysterium var sålunda inte längre något
mysterium för mig. *Jag hade blivit medveten i
världsalltets liv och invigd i 'den gudomliga
skapelseprincipen'.*"

Denna förändring av medvetandet och efterföljande nya insikt blev
utgångspunkten för ett 60 år lågt författarskap, som varade intill
Martinus död år 1981.

Rolf Elving (1985)

Detaljjusterad och -uppdaterad av Clifford Weinmann (2003)

MARTINUS INSTITUT i Frederiksberg, Köpenhamn, publicerade
hela Martinus verk fram till slutet av 1981, då Borgens Förlag
övertog återpubliceringen av det på danska. Institutet har lokaler
för undervisning och administration och en bokhandel.
Föreläsningar, kurser och studiecirklar ges varje vinter.

Martinus Institut
Mariendalsvej 96
DK-2000 Frederiksberg, Danmark
Tel: +45 3834 6280
Fax: +45 3834 6180
Epost: institut@martinus.dk

MARTINUS CENTER, Klintvej 69, Klint, DK-4500 Nykøbing Sj,
grundlades 1935 vid Själlands nordvästra kust ca 100 km från
Köpenhamn. Det kan ta emot ca 200 studerande i stugor,
lägenheter, rum och på en campingplats. Det finns köksfaciliteter i
alla lägenheter och stugor och det finns även en vegetarisk
restaurang på området. Centret besöks huvudsakligen av
studerande från Skandinavien, men det arrangeras även två
internationella veckor varje sommar. För övrigt undervisas även i
och via det internationella språket esperanto på centret. Kontakta
gärna Martinus Institut för aktuella detaljer.